

1892-04-25

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallo

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

høvert - Vallo d. 25de April 1892.

Kjære Hr Skovgaard,

Det har længe stået for mig som noget, jeg gjerne vilde gjøre, at skrive Dem et venligt Brev til og lade Dem og Deres Hustru føle, at vi vare og ere glade og taknemmelige for Besøget hos Dem. Atter idag stod det paa Dødsmersebladet bl. flere andre Breve, jeg i den nærmeste Fremtid skal have skrevet, da jeg ved at gjenminne et Stykke af min Haverlagbog fra ifjor ser, at jeg har noteret, at det idag netop er et Aar siden min Kone og jeg første Gang besøgte Dem; det slag Haveriet fra Linné, mit, og her har de mig.

Ja, det var en eiendommelig og forvovet Aften. Nægt af det Berolte var, at vi syntes, vi borte Deres Hustru at kjende. Er det kun Dem selv, el. er det ogsaa hendes, jeg ikke mere røse? For ellers kunde jeg godt sige en hel Del Paut om hendes uden i mindste Maade at trods min Landhøvelskjorlighed for nu. Det lille nydelige og hyggelige Aftensmattis i

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Liddehøit har gjort temmelig meget
indtryk paa mig; det mindede ogsaa
helt om Italien. Hvor jeg vilde ønske,
jeg kunde gaa til Kjøbens ijsjunker i
grosk Plastik under dens Vildsvine,
jeg tror nok jeg skulde gaa færd paa
det, men det vilde være som en ny
Vandem. — Men det er ikke min Me-
ning, at vilde gaa alle Aftener til,
der ijsjunker hos paa Papir. Men
vil jeg ogsaa have, at De og dens Kunst
ikke skal tro, de ve spillede paa
Ugrasjunker.

Op saa skulde De have Tak for,
at vi fik Lov at see dens store Billed-
Lede. Jeg var rigtig nok næsten blind,
hjemmet af at gaa rundt paa den store
Udstilling, hvor Opfølgningen synes
at sigte mod det smukke Maal
(at give Folk Billed); men dog fast
de Kristusfigurer sig saaledes, at
jeg synes at kunne see den, hvad
fjællig jeg vil. Den er meget en
dømmelig og stemningsfuld.

Er det ikke muligt at bringe (et
Lille) Opfølgningssamlene fra den
frie Watth. ijsjunker paa Charlotten-
Hvad der kommer derop, drømtes dog
stavelig i den Rensvelling. Alene af
den Grund er den fri Watth. beaktet
en Artikel af Havnens om Witten-
sen i et N. af Politiken, som tilfældigt
kom ind for min Horigant, for mig
en begyndende Anelse om en smuk
Forstaaelse af den, naar han har
det de første Hov af sig.

Ellers ligger jeg sjældent noget ved
den. Det er ikke Roset. Men igaa
harde jeg fri, og de beste sig en Artikel
af J. L. Linge i et Heft for ijsjunker af Tidens
for Kunstendretter og om Menneskefigu-
ren i Kococopieret. Den vil jeg være
aufjællig den ijsjunker under dens For-
svarende for Kococopieret, som jeg dog
synes nok at tog Lygte fra det Bilde
Lektur.

Op nu er de vil saetens paa dens
Lyon, Valtetille og arkivene flittigt paa
Pensine og Flakend. Om De hører det
og har Lygt, kunde de engang spørge
Tovet, om han skulde kunne ønske,
at han en kort Tid var min Løve i
Historie paa Bilde og Navne Kococopieret
til Bortens saadant noget som 1862.

Hilsen og Tak fra min Venning
Aino Skovgaard
1878

Jeg tænker ham brilliant (men det er
ogsaa betydeligt lettere) og vilde i saa
Fald gerne (hvis han tænker mig) gjennem
sende ham en venlig Hilsen med Tak
for den Glæde han har skaffet mig
ved første Del af sin Bog om Vallerkilder.
Men hvorfor ser de ikke noget man
aldrig noget til Vallerkilder i Høistatens
blad? Hvorfor er Vallerkilder ikke repræ-
senteret, naar der er Møde af Høistaten
ge fra Landets Høistater? ^{en} Vallerkilder
xx formen og ukollegial??

Slap De godt over Valglovsre-
melen? Jeg er for Tidens saa uklar over
for alle de store politiske og sociale
Spørgsmaal, det gjøres saadant i mig,
jeg er saadant i Udvikling (morkerigt,
naar man er naart til min Alder),
at jeg stanneg for den Gang afholdt
mig fra at stemme.

Aaar saa Penning og Hanne er fulde
fjort og Vallerkilder og Høistatens tilend, og
vi er os Haak om, at det blev Gang om
tatte Besøg herud naar kunne blive
til Alvor. Jeg siger det saa den, der ind-
byder ønsker det for vor Skyld, men lige-
som er angstfuld med at høre dem og deres
Høistatens fra saa lidt. Hils hende ven-
ligt fra os Begge, ligesom de selv fra en anden

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3a Nr. 7